

Dalok Merlinről

 R. K.

Levelet vitt decemberben a posta jeles költőkhöz. Főladója a Merlin Színház, aláírója *Jordán Tamás* igazgató. Játékos dalnokversenyre invitáltak a kedves sorok: 1992. január 6-án, Vízkereszt napján dalnokversenyt rendez a Merlin, amelyet a Rádió és a Televízió is közvetít majd. A belépő egy szonett, amelynek egyetlen megkötése a címe: *Merlin*. S, hogy igazán vonzó legyen a meghívás, a levél már azok nevét is lejegyezte, akik szóban ígéretet tettek arra, hogy részt vesznek a játékon. Íme az előzetes lista: *Alföldy Jenő, Csukás István, Eörsi István, Ferencz Győző, Fodor András, Géher István, Márton László, Lator László (egyben játékvezető), Nádasdy Ádám, Parti Nagy Lajos, Rakovszky Zsuzsa, Somlyó György, Spiró György, Szilágyi Ákos, Tandori Dezső, Petri György, Várady Szabolcs, Vargha Balázs*, a dalnokversenyre eddig benevezett zeneszerzők: *Darvas Ferenc, Gryllus Dániel, Márta István, Presser Gábor, Sebő Ferenc és Selmeczy György*.

A költői vetélkedő első feladata egy reklámvers megírása lesz szabadon választott formában és terjedelemben a jelenlévő szponzoráló cégek nevére, vagy termékeikre. Amíg a költők majd alkotnak, a színészek felolvasnak néhányat a Merlin-szonettek közül — így szól a dalnokverseny forgatókönyve.

Utóbb kerülhet sor az igazi vetélkedésre. Három rövid híradórészletet vetítenek: 1992, 1962, 1932 esztendejéből. S íme a feladat: a három közül egy kép megverselése, mégpedig distichon, stanza, vagy felező nyolcas verselésében. Az utolsó „lecke” egy klasszikus, vagy egy magyaros vereselésű közismert strófa átírása lesz más versformába. S hogy ne csak a költők dolgozzanak, muzikusok zenésítik majd meg a reklámverseket.

A dalnokversenyt majd eredményhirdetés zárja, ahol kiadják a közönségdíjat, a szakmai zsűri szonettdíját és a híradóversek díját. S hogy mi is az eszménye a dalnokversenynek? Ezt az a sajátos angol versformában, limerickben alkotott verseske mutatja jól, amelyet kedvcsinálónak a Merlin invitáló levele mellé küldött: „Volt egy nő, úgy hívták: Emese./ Nem tudni, pór volt-e vagy nemes-e./ Egyszerre két úr jól/ Elölről, hátulról.../ Mit mondjak, nem rebhent szeme se./ Angolul tudott bár Kant,/ Nem tudja mi az, hogy cunt./ A bölcsek bölcse lett,/ ámde a bölcselet/ megölte benne a kant./